

Mihrac Ural her şeye dahil olmak isteyen bir tip... Başka bir deyişle her düğünde damat olmak ister... Bir deyimle, her şeye maydanoz olur...

Adamda yalan çok... Yalanın birisi tutmazsa ötekisi tutar diye düşünüyor...

Filistin bunlardan bir tanesidir.

Hatırlayacaksınız, iki yıl önce, 1982'deki İsrail-Filistin savaşı sırasında orada bulunduğunu ve bir şeyler yaptığını iddia ederdi. O dönemi anlatan yapıtlarda adım çıksın diye çok çabaladı. İnsanlar gerçeği yazdılar ve ondan söz etmediler. Asla ve asla cepheye, bırakın cepheyi, tehlike taşıyabilecek herhangi bir yere gelmemiştii. Adil Okay da "12 Eylül ve Filistin Günlüğü" adlı iki baskı yapan kitabında onun adına yer vermedi.

Mihrac Ural'ın akla gelebilecek her yalanı söyleyerek kendisini bir şekilde Filistin için verilen savaşa dahil etmeye çalışması yeni değildir.

İki örnek vereyim:

Birincisi, Filistin örgütlerinin birbirleriyle çatıştıkları –yanlış hatırlamıyorsam- 1983 yılına aittir. Almanya'da düzenli olarak toplanan devrimci örgütler platformu, bu çatışmada hiçbir tarafı tutmadıklarını ve çatışmanın derhal durdurulması gerektiğini açıklamıştı.

Sonraki toplantılardan birisine Acilciler'in o zamanki Almanya sorumlusu Erdoğan da geldi (namı diğer biricik... "Ben bilmeden hata yapmışım biricik örgütüme karşı" cümlesi nedeniyle adı biricik kalmıştı.)

Önce katılan örgüt temsilcilerine birer bildiri verdi. Bildiride örgüt genel sekreteri Mihrac Ural'ın bir konferans için gittiği bir Filistin kampından ayrıldıktan hemen sonra başka bir Filistin örgütünün o kampı bastığı anlatılıyordu. Anlayacağınız kahramanımız ölümden kıl payı kurtulmuştu!

E, sonra? Karamanın koyunu sonra çıkar oyunu...

Erdoğan, "Ali Seyit adlı yoldaşlarının (Hanna Maptunoğlu) Filistinli örgütlerin arasındaki çatışmada öldüğünü ve devrimci örgütler olarak bunu kınamak gerektiğini" iletti.

Normal olarak böyle bir isteğe hayır denmez... Nitekim katılan herkes de olur anlamında başını sallamıştı.

Ne ki, birkaç gün önce Hanna'nın trafik kazasında öldüğünü öğrenmiştim. (Bunun hazırlanmış bir cinayet olduğunu o zaman bilmiyordum).

"Biz, Filistinli örgütler arasındaki çatışmanın durmasını istiyoruz. Herhangi bir tarafı tutmuyoruz. Siz ise Suriye'nin tarafını tutuyorsunuz. Ek olarak, Hanna da trafik kazasında hayatını kaybetti" dedim ve olay bitti.

Erdoğan'dan cılız bir itiraz sesi geldi ama dinleyen olmadı.

İkincisi: Aynı günlerde Acilciler'in de Suriye yanlısı Nidal örgütüyle birlikte Filistinliler arasındaki çakışmalarda yer aldıklarını bilmiyordum. El Fetih'e saldırılmış ve bu saldırı dört yoldaşın öldürülmesiyle sonuçlanmıştı.

İsrail bir yandan, Mihrac Ural'ın emriyle en büyük Filistin örgütüne saldıranlar öte yandan Filistinlileri katledeceklerdi, ama olmadı.

Aradan yıllar geçti... 2008 yılında bu soytarı, "Filistin mücadelesinde ölen yoldaşlarımızı anma" düzenlemeye kalktı. Kimler anılacak... Mihrac Ural alçağının emriyle El Fetih'e saldıranlar anılacak...

"Nasılsa herkes unutmuştur, yuttururuz" diye düşünülüyordu...

Yeni kurulmuş olan bu siteden müdahale ettik. Gerçeği açıkladık...

Açıklamak aslında iddialı bir kelime, bu durum zaten çok kişi tarafından biliniyormuş. Bu kez açık olarak ifade edildi.

İğrenç bir şekilde kandırılarak El Fetih'e saldırtılan ve hayatlarını kaybeden yoldaşlar anılsın... Ama "İsrail'e karşı savaşırken öldüler" diye anılmasınlar...

Bu doğru değil...

Beklenebileceği gibi Mihrac Ural esti gürledi...

Ne de olsa bu sitenin daha ilk günleriydi, ama yine de gerçeğin bir kere daha ortaya serilmesini engelleyemedi.

Aradan iki yıldan biraz az zaman geçti. Mihrac Ural, o güne kadar, tehdit ve şantajla insanları susturabilmişti. "Hesap sorarım, dosyanı açıklarım, ajan ilan ederim" vb. vb.

“Elinden geleni ardına koyma, neymişsin görelim bakalım” dedik...

Ve gördük...

Bir şey değilmiş...

O ancak garsondan hesap sorabilirmiş...

Mihrac Ural, İsrail'e karşı savaşan bir kişi olarak değil, Suriye'nin Filistinlilere karşı tetikçilerinden birisi olarak tarihteki yerini almıştır.